

Sygn. akt V **GC 2435/17 upr**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Kołodziejski
Protokolant:	stażysta Jowita Stafiej

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2018 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko B. Z.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej B. Z. na rzecz powoda (...) S.A. w G. kwotę 361 zł (trzysta sześćdziesiąt jeden złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty:

- 275,43 zł (dwieście siedemdziesiąt pięć złotych czterdzieści trzy grosze) od dnia 04 stycznia 2017 roku;
- 62,07 zł (sześćdziesiąt dwa złote siedem groszy) od dnia 17 lutego 2017 roku;
- 23,50 zł (dwadzieścia trzy złote pięćdziesiąt groszy) od dnia 03 sierpnia 2017 roku;
- do dnia zapłaty.

II umarza postępowanie w pozostałej części;

III zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 947 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn akt V GC 2435/17 upr

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 3 sierpnia 2017 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, powód – (...) S.A. z siedzibą w G. wystąpił na drogę sądową przeciwko pozwanej – B. Z. o zapłatę kwoty 537,14 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i terminów zawartych w pozwie do dnia zapłaty. Powód zażądał również od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Z uzasadnienia stanowiska powoda wynika między innymi, że powód dostarczał pozwanej energię elektryczną do lokalu wskazanego w łączącej strony umowie. Powód wystawił faktury z tytułu usługi dostarczenia energii elektrycznej, za które pozwana nie dokonała zapłaty, pomimo wezwania przez powoda.

Postanowieniem z dnia 28 września 2017 roku wydanym w postępowaniu VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał tutejszemu Sądowi sprawę z powództwa (...) S.A. w G. przeciwko B. Z..

Pismem z dnia 7 marca 2018 roku powód cofnął w części pozew, żądając zapłaty kwoty 361,00 złotych. Z uzasadnienia pisma powoda wynika między innymi, że pozwany dokonał zapłaty kwoty 200,00 złotych, którą powód zaliczał w pierwszej kolejności tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie, a dopiero w następnej kolejności na należność główną.

Pismem z dnia 21 maja 2018 roku pozwana potwierdziła, że posiada zaległość w stosunku do powoda na kwotę 537,14 złotych, przy czym zapłaciła tym tytułem 150,00 złotych, tyle że kwota ta została przelana na błędny numer konta. Pozwana twierdziła, że zwróciła się do powoda o prześięgowanie tej kwoty, jednak (...) tego nie zrobiło. Pozwana zaproponowała spłatę należności w ratach po 100,00 złotych płatną do 25-30 tego dnia każdego miesiąca.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 czerwca 2009 roku B. Z., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Sklep (...) w C. zawarła z (...) S.A. w G. umowę kompleksową nr (...), której przedmiotem była sprzedaż i dostarczenie energii elektrycznej do lokalu pozwanej, w którym prowadziła działalność gospodarczą, zlokalizowanego w C..

Z tytułu świadczonej usługi powód wystawił pozwanej między innymi następujące faktury VAT:

- nr (...), której wartość usługi wynosiła 342,52 złotych;
- nr (...), której wartość usługi wynosiła 339,60 złotych;
- nr (...), której wartość usługi wynosiła 62,07 złotych.

Powód wobec braku zapłaty części należności i opóźnienia z zapłatą innych faktur wystawił pozwanej notę odsetkową nr (...) na kwotę 23,50 złotych.

Przed wytoczeniem powództwa pozwana dokonała zapłaty części należności wymienionych w powyższych fakturach; ostatecznie do zapłaty z faktury nr (...) pozostała kwota 111,97 złotych. Pozwana nie dokonała jednak zapłaty należności wynikających z faktur nr (...), a także z noty odsetkowej nr (...).

Pismem z dnia 7 marca 2018 roku powód cofnął pozew w części, w tym w zakresie zapłaty kwoty 111,97 złotych z faktury (...) oraz części, tj. kwoty 64,17 złotych z pozostałych 339,60 złotych z faktury nr (...).

Ostatecznie do zapłaty pozostały kwoty:

- 275,43 złotych z faktury nr (...),
- 62,07 złotych z faktury nr (...),
- 23,50 złotych z noty odsetkowej nr (...).

Pozwana nie dokonała zapłaty powyższych należności.

/dowody: faktura VAT (...) k. 23, faktura VAT (...) k. 24, faktura VAT (...) k. 25-26, nota odsetkowa (...) k. 27, umowa kompleksowa k. 28-29, ogólne warunki umów kompleksowych k. 30-33, wezwanie do zapłaty k. 34/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów przedłożonych przez powoda, którym przyznał pełen walor wiarygodności, bowiem nie budziły one wątpliwości Sądu, a pozwana nie podważyła skutecznie ich prawdziwości. Zważyć jednak należy, że czym innym jest uznanie prawdziwości danego dokumentu, tj. uznanie, że

nie został on podrobiony, czy przerobiony, a czym innym jest wyciąganie stosownych wniosków z treści takiego dokumentu.

Ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny pozostał niesporny między stronami – pozwana przyznała wprost – w piśmie z dnia 21 maja 2018 roku, że posiada zaległość w stosunku do powoda na kwotę 537,14 złotych. Pozwana zwróciła się do Sądu z wnioskiem o rozłożenie tej należności na raty.

W ocenie Sądu roszczenie powoda zasługuje na pełne uwzględnienie w zakresie, w jakim powód nie cofnął pozwu, tj. co do kwoty 361,00 złotych.

Powód należycie wykazał swoje roszczenie, przedkładając dowody w postaci faktur VAT i noty odsetkowej. Tym samym powód sprostał zasadzie z art. 6 k.c. w zakresie rozkładu ciężaru dowodu.

Raz jeszcze należy stwierdzić, że pozwana przyznała, że posiadała zaległość na kwotę 537,14 złotych, tj. należność pierwotnie dochodzoną przez powoda. Ze stwierdzenia pozwanej i wobec cofnięcia w części pozwu nie ma wątpliwości, że pozwana nie wywiązała się w stosunku do powoda z obowiązku zapłaty za usługę kompleksową sprzedaży i dostarczenia energii elektrycznej do lokalu, w którym prowadziła działalność gospodarczą.

Pozwana zwróciła się z wnioskiem o rozłożenie należności na raty. W myśl art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Sąd nie skorzystał jednak z możliwości przewidzianej w wymienionym przepisie, bowiem do zapłaty pozwanej pozostała niewielka kwota – 361,00 złotych z odsetkami. Jest to kwota, którą pozwana może uiścić jednorazowo. Oprócz tego zważyć należy, że pozwana choć w piśmie z 21 maja 2018 roku przyznała, że ma kłopoty finansowe z powodu choroby męża, to nie wykazała tego w żaden sposób. I to stwierdzenie należałoby uznać za gołosłowne.

Mając tym samym na uwadze powyższą argumentację Sąd na podstawie art. 535 § 1 k.c. w zw. z art. 555 k.c. zasądził od pozwanej B. Z. na rzecz powoda (...) S.A. w G. kwotę 361,00 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 275,43 złotych od 4 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, od kwoty 62,07 złotych od 17 lutego 2017 roku do dnia zapłaty, od kwoty 23,50 złotych od 3 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty. W zakresie odsetek Sąd postanowił na podstawie art. 481 § 1 k.c..

W pozostałym zakresie, wobec cofnięcia pozwu, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

W zakresie kosztów Sąd postanowił na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu i całością kosztów obciążyć pozwaną. Na kwotę 947,00 złotych złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 złotych, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900,00 złotych oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.